

Sgt. Ross F. Auer.
94. Squadron
R.A.F. M.E.,

28.7.44.

Predraga mi ženka.

Naravnajanti da danes sem v dobil vse kar si mi poslala po prijatelju, za vse najlepša ti hvala, posebno pa ti se zahvalim za prelepo verižico.

Več ko sem zadnje čital v bojem pismu da mi boš nekaj poslala kar si najmanj pričakoval, prav nestyeno sem pričakoval kaj bo.

Neveš kako sem se iznenadal ko sem videl to lepo darilo, prav si nisem pričakoval kaj takega, lepše mi niti niso mogla ustrez in razveselit moje srce, prav z tega srca se ti zahvalim.

Prej si sem to darilo demu od vratu, z mislimi in upanjem, da boj dar ti me vedno varovan urek nauk in boleem, in da kaj hvali se vsem v boje varoče in moje drage Mame edru in pun ljubem do tistih ki me ljubijo.

Draga ženka, ti boje lepo pismo, je uбудilo veselja v mojem srcu, posebno pa tisti stavki kamor mi pišeš da lep dar ki redaj vidiš od mojega vratu, prav res da ti ženka, vsaki najmanjši spanim in vsako moje besedo se spanim, kako si se še spanila na tisto ki ti sem še edavno pravi, kako mi so verižico urdi katero mi je mama podala prej ko sem otišer v svet.

Neveš ženka kolko veselja mi si napravila ko mi si to opisala, z tem vidim da moja peljuba ženka vsako moje besedo si zapamti, neveš kolko ljubem mi si z tem iskrala.

Neveš kolko se jast počutim srečen t kar si ti moja ženka, vse drugo čimlej vidim pred sabo, posebno v tej daljavi, moje

sice opiti neko mirnost, ki vem da ti si moja, moja za celo
življenje.

Zenka se bo vedno v naših stih goveda ta ljubezen ki danes
gori, mislim da naša edinstvo je naj popolna v resnem svetu,
ponj kaj data moja živica, kaj postojijo se vedno dva sra katere
se ljubita ko naša?

Ja prav res da v teli dveh parovih mesaki, miha sra ure kar
naša sra si so želela, t čuva ko pūderat naše oči so se srečala,
naša ljubezen se je rasvetila, v pun svet, kateri le takrat bo usahna
ko naše duše poltijo z tega sveta.

Na žalost pri temu veselij pūsta je i žalost v naša sra, to
sem se moja operacija, v rahvalo. Bogu i to je vse prav paralo, le
se danes draga vidim, tisto žalost ki je takrat tebe držala, neveri kolko
mi si se mila ko je. kaj mihi pogled par name ko sem tam v
postelji ležal, in ko kaj pogled se je napolni z solzami, hvenem kaj
li dal t sebe samo da le neki ston tujet, ki mi je pogled bojeja
topleja, i mene je me bolde.

Še dan draga moja te pa uprašam kolko si pa dala za
veršico, saj se si miselt da je to liena moja radovednost, ma te
neki me je uprašam kolko sim dala, hi da je i alda lepo yptena
veršica, in to je eden t tistih teli ki so bli na naši poj poroki ki
me je uprašam.

Zenka mi ne bodi v skrbeg zame, jast sem prav huda Bogu,
pa ti si prav pūji, lepo le porim pūjini kako so Mama, hi
v perim prav da se počitjo mal doli, ponj mi veršico, pa najfija
i poročam, pa pomagaj ih.

Sprijmi iskrene poročave in poljuba t bojeja do
groba svetega Možišca, vedno nato mihiago Traveri.